

Αναγέννηση του ανθρώπου και του Γένους

/ Γνώμες

Η 25η Μαρτίου, από την δημιουργία του πρώτου ανεξάρτητου Ελληνικού Κράτους και εντεύθεν, προσέλαβε για εμάς τους Έλληνες διπλή διάσταση. Η πρώτη είναι η Εκκλησιαστική, καθώς την ημέρα αυτή εορτάζουμε τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου. Η δεύτερη είναι η εθνική, αφού έρχεται στο νου το θαύμα της Επανάστασεως και της Εθνικής μας Παλιγγενεσίας, ύστερα από μία μακρότατη και μαρτυρική περίοδο τουρκικής σκλαβιάς και τυραννίας.

Με τον Ευαγγελισμό της Υπεραγίας Θεοτόκου αρχίζει να λειτουργείται το Μυστήριο της Θείας Οικονομίας· το σχέδιο της αγάπης του Θεού για την σωτηρία του κόσμου. Πρόκειται για μέγα και υπέρλογο γεγονός. «Ποιος άνθρωπος μπορεί

να συλλάβει το άπειρο βάθος του Μυστηρίου του Ευαγγελισμού; Ο Θεός Λόγος γίνεται εκείνο που δεν ήταν, δηλ. άνθρωπος· και γινόμενος άνθρωπος μένει πάλι και εκείνο που ήταν, δηλ. Θεός. Αλλά και η Παναγία έγινε εκείνο που δεν ήταν, δηλ. Μητέρα και έμεινε εκείνο που ήταν πρώτα, δηλ. Παρθένος! Μυστήρια, που, αν δεν πιστεύει ο άνθρωπος στην αγάπη και στην παντοδυναμία του Θεού, όσο και να παιδέψει το μυαλό του, δεν πρόκειται ποτέ να κατανοήσει» (Π. Β. ΠΑΣΧΟΣ, Έρως Ορθοδοξίας, Δ΄ έκδοση, Αθήνα, 1987, σ. 60). Μπροστά στο θαύμα του Ευαγγελισμού ο λεγόμενος ορθός λόγος υποφέρει. Η ανθρώπινη επιστημοσύνη παρανοεί. Οι άνθρωποι της πίστης, όμως, το προσεγγίζουμε με άπειρη ευγνωμοσύνη στο έλεος του Θεού. Ο Θεός, στο πρόσωπο της Παναγίας, γεφυρώνει το χάσμα μεταξύ ουρανού και γης. Η Μαρία γίνεται η κλίμακα της ενανθρώπησης του Θεού και της θέωσης του ανθρώπου. Η στιγμή του Ευαγγελισμού είναι η αρχή της αναγέννησης του ανθρωπίνου γένους και της αποκατάστασής του στην αγάπη του Θεού, στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Η εορτή, στην εθνική της διάσταση, συνιστά την αρχή της αναγέννησης του σκλαβωμένου Γένους. Ο ταπεινωμένος Ελληνισμός ξεσηκώνεται και επιτελεί το θαύμα της Επανάστασης, που ξεπερνά τη λογική και οδηγεί στην ελευθερία. Σ' αυτόν τον ανυπέρβλητο αγώνα ο ρόλος της Εκκλησίας υπήρξε καταλυτικά σημαντικός, γιατί η Εκκλησία, ως η μόνη οργανωμένη οντότητα του σκλαβωμένου Γένους, έγινε μπροστάρισσα και οδηγός στον αγώνα για την ελευθερία. Ο αγώνας αυτός δε θα μπορούσε ποτέ να αναληφθεί, αν στα τετρακόσια χρόνια της σκλαβιάς, η Εκκλησία, με τους παπάδες και τους καλογήρους της, δεν αναλάμβανε το βαρύτατο ιστορικό χρέος να προστατέψει το Γένος από τους οργανωμένους εξισλαμισμούς, να διατηρήσει ζωντανή την Ελληνική γλώσσα και Παιδεία, την Ελληνική αυτοσυνειδησία, την πολύτιμη Θρησκευτική και πολιτιστική παράδοση του Ελληνισμού, την Ορθόδοξη πίστη, κρατώντας, έτσι, ακμαίο το όραμα της ελευθερίας. Αυτή η πίστη στον Χριστό και η αγάπη για την σκλαβωμένη πατρίδα έγιναν οι βάσεις πάνω στις οποίες στηρίχθηκαν οι επαναστατημένοι πρόγονοί μας για να επιτύχουν την παλιγγενεσία.

Την ίδια στιγμή η Εκκλησία, εκείνη την εποχή, έδωσε και το αίμα της στον αγώνα για την ελευθερία. Η ιστορία έχει καταγράψει έντεκα Οικουμενικούς Πατριάρχες, με κορυφαίο τον Εθνοϊερομάρτυρα Γρηγόριο τον Ε΄, εκατό Αρχιερείς και έξι χιλιάδες κληρικούς και μοναχούς, οι οποίοι, με το αίμα και τη θυσία τους, πότισαν το δένδρο της ελευθερίας.

Κι όμως, τα τελευταία χρόνια στον τόπο μας επιχειρείται μια ανίερη προσπάθεια ευτελισμού και απομυθοποίησης του ρόλου και της προσφοράς της Εκκλησίας στον αγώνα του '21. Στην επιχείρηση αυτή στρατεύονται οι εκπρόσωποι της λεγόμενης

αναθεωρητικής σχολής της ιστορίας που, είτε την ερμηνεύουν με υποκειμενικά κριτήρια, κάτω από το πολιτικο-ιδεολογικό τους πρίσμα, είτε εξυπηρετούν ελεγχόμενα συμφέροντα, που στοχεύουν στην παραχάραξη και στην θυσία της αληθινής ιστορίας, στο βωμό ελεγχόμενων και σαθρών γεωπολιτικών σχεδιασμών. Η προσπάθεια αυτή δεν είναι άσχετη με την θέση στην οποία βρίσκεται ο Ελληνισμός σήμερα, εξαρτημένος πολλαπλώς από τα διεθνή συμφέροντα, που δε σέβονται την Ελληνική ιστορία, επειδή πρώτοι δεν την σεβόμαστε εμείς. Πρώτοι εμείς ανεχόμαστε την παραχάραξή της, πρώτοι εμείς την υποβαθμίζουμε στην εκπαιδευτική διαδικασία, πρώτοι εμείς απαξιώνουμε εκείνους που, σε πείσμα των καιρών, κάνουν τα πάντα για να την αναδείξουν και να την διδάξουν στα ανιστόρητα παιδιά μας.

Το μήνυμα της μεγάλης Εθνικής και Εκκλησιαστικής εορτής είναι ότι Χριστός και Ελλάδα πάνε μαζί. Είναι μεγέθη άρρηκτα συνδεδεμένα μεταξύ τους, γι' αυτό συνιστά τιμή και ιερό χρέος, να τα κρατήσουμε ζωντανά μέσα μας, αλλά και στην Ελλάδα της εποχής μας. Μόνον έτσι θα αποκτήσουμε και πάλι την χαμένη αυτοπεποίθησή μας, μόνον έτσι θα καταφέρουμε να βγούμε από το τέλμα και να δούμε το μέλλον μας με αισιοδοξία.

Άρθρο του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνατίου στην ιστοσελίδα THE PRESIDENT 25/03/2021